Гуляли. Гуслі розривались,
Гули цимбали, бас ревів,
Як вихор, легіні літали,
Кружок дівчат, як мак, лелів.
Й мене тягли вни до гуляння...
— Не піду, братчики, я з вами!
Бо у кутку на цвинтарі —
Ох, братчики милі! —
Стоя свіжі, непорослі
Дві чорні могилі.
Там попи поховали
В неділеньку вранці
Тихесенько, без гомону
В одну — новобранця,
А у другу — ту дівчину
З чорними очима...
Ви знали її? — Хатиночка
В гаю при долині...
Обійко їх і ховали
Черці, як голуби...
Ви гуляйте, а я більше
Гуляти не буду!